14

301111928

המכללה האקדמית נתניה

מדור בחינות

לפני התחלת הבחינה אנא קרא בעיון את ההוראות ומלא את הפרטים בכתב יד ברור:
(שים לב, מחברות הבחינה נסרקות למאגר נתונים. יש להקפיד שלא לקפל / לתלוש / לכתוב בצבעים)

מרצה נכבד!
יש למלא את הציון ע"י השחרת המשבצות המתאימות, זאת בנוסף למילוי הציון במספר. במקביל יש לדאוג להעביר את טופס הציונים למדור בחינות.
מחברות המשך חייבות להיות מוגחות בצורה עוקבת מתחת למחברת הראשית.

תאריך בדיקה _____

חתימת המרצה _____

ציון	אחדות	עשרות	מאות
1	☐	☐	☐
2	☐	☐	
3	☐	☐	
4	☐	☐	
5	☐	☐	
6	☐	☐	
7	☐	☐	
8	☐	☐	
9	☐	☐	
0	☐	☐	

1. על הנבחן להבחן בחדר בו הינו רשום.
2. בהגיעך לאולם הבחינה – הנח ליד המפקח על הבחינה חפציך האישיים הכוללים: תיקים, ספרים, מחברות ורשימות שונות.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למפקח על הבחינה, תעודת זהות או תעודת סטודנט בתוקף.
5. היציאה מאולמי הבחינות לכל מטרה שהיא אסורה בהחלט פרט לנשים בהריון - ומי שברשותן אשור רפואי מתאים. נבחן היוצא ללא רשות לא יורשה לחזור ולהמשיך את הבחינה.
6. יש להשמע להוראות המשגיח, אסור לשוחח או לעזוב את המקום או את חדר הבחינה ללא קבלת רשות המשגיח. הפונה בשאלה או בבקשה ירים ידו.
7. תלמיד המקבל לידיו שאלון ואין בכוונתו להבחן, חובה עליו למלא פרטיו האישיים ע"ג המחברת. עזב התלמיד את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה דינו כדין נכשל.
8. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח.
9. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים. הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
10. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה ויועמד לדין משמעתי.
11. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המפקח כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הכתיבה, למסור את המחברת עם השאלון למשגיח ולצאת מאולם הבחינה.

בהצלחה

אין לכתוב מעבר לקו האדום משני צדי הדף.
יש לכתוב את הבחינה בעט (כחול / שחור) בלבד.

שנה"ל – תש ע"ה

סמסטר ב מועד ב

ביה"ס משפטים מס' הקורס 207-1

שם המרצה ג'ן ישן הימן

שם הקורס דיני עונשין

מבחן _____ חלק _____

תאריך הבחינה 19.8.12

עותק המחלקה לבחינות

30/11/928 תיכ

14

דיני עונשין – מכללת נתניה 2012

מועד ב'

מתרגלת – גב' איליאל קומי.

מרצה – עו"ד, פסיכולוג, ד"ר ינון היימן.

כל חומר עזר מותר.

משך הבחינה – 3 שעות.

בהצלחה.

חלק א' – אמריקאי ושאלות קצרות – הקף בעיגול את התשובה הנכונה/ענה על השאלות (כל תשובה נכונה תזכה ב – 4 נקודות)

1. איזה מהמשפטים הבאים הוא המשפט הנכון ככל שהדבר נוגע להבדלים בין ניסיון ובין הכנה.

   א. סיטואציית הניסיון קרובה יותר להשלמת העברה מאשר סיטואציית ההכנה.
   ב. סיטואציית ההכנה קרובה יותר להשלמת העבירה מאשר סיטואציית הניסיון.
   ג. אין כל הבדל בין הכנה לבין ניסיון מדובר במילים נרדפות לאותו המונח.
   ד. כל התושובת נכונות.

2. במה שונה סעיף 273 לחוק העונשין" **"התוקף שוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או אדם אחר העוזר לשוטר, דינו מאסר עד שלוש שנים ולא פחות מחודש ימים"** מסעיף 280 לחוק העונשין ככל שהדבר נוגע לענישה: **"עובד הציבור העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים:**
(1)תוך שימוש לרעה בסמכותו הוא עושה או מורה לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר;
(2)נכנס למגוריו של אדם נגד רצונו, כשאין הדבר מותר לו על פי דין, או שלא לפי הסדרים שנקבעו לכך בדין"

   א. אין הבדלים בין שני הסעיפים מבחינת הענישה.
   ב. ההבדל הוא שבסעיף 273 קיים עונש מינימום ובסעיף 280 לא קיים עונש מינימום.
   ג. ההבדל הוא שבסעיף 280 קיים עונש מינימום ובסעיף 273 לא קיים עונש מינימום.
   ד. אף תשובה אינה נכונה.

3. מדוע לפני תיקון 39 הייתה משמעות מבחינה משפטית להבדלים בין ניסיון לביצוע מושלם ואילו לאחר תיקון 39 אין לכך משמעות?

4

היה היא הראשונה לקחה בלוגר זכה מהלה תיקון 39 הצור את הנאשם מחנוש נמוכר את שלבי הבנלה. קשה שהנאשם ממוקם הרגולנים בין הבנלה נגבלה הפחות ובין המבורה המושלמת הינו צלון, מאחר המוגר לתיקון לא כולל הגדרת הנאשם מה מקומו הרגולנים של הנאשמים ביחסה לפסיקה

מבחינה טכנית אי אפשר לתקן לא מלגשהו במשפט "אמרתי כלבי הלשה". יצא כך שלא הבנתי לפשלה את המאורר ולא הבנתי שמתחתיו אולה נברוה מסכת הקונש והיה נהיה לבינים מאבה.

4. נא להתייחס ולהסביר תוך מתן דוגמא לאלמנט הבא בסייג ההגנה העצמית: "**חוסר אפשרות לטעון להגנה עצמית מקום בו האדם הביא לתקיפה בהתנהגותו הפסולה תוך שהוא צופה מראש את התפתחות הדברים. הצפייה הנה סובייקטיבית**"– נא לתת דגש על סוגיית ההתנהגות הפסולה ועל העובדה שמדובר בצפייה סובייקטיבית.

בנאדם שונים אנחנו מגבה בפולס, למשל שיבוטים אל קטלה. לא יודע אחרי כל. לעומת אבינר אנחנו שונים הוא נוגעים פנים לאנשה ראנה בינלאומי. בסוף הרכיב, הנפה המקבלת חיו ולוחצים יש לנו מעבדה פה התקיפה בונפה שלא מרוב שמיאה פלילי בלבד לעומת מיזוגים כי יש קרוב בשמשה פליית לא התוקף הכלי לעקרית בשלה. ולכן לא תרים מן ופכה

5. מה הוא היסוד הנפשי הנדרש בסעיף 300(א)(1) כדי להרשיע אדם ברצח בסיטואציה בה הוא גורם למותו של אביו.

300.(א)העושה אחת מאלה יאשם ברצח ודינו – מאסר עולם ועונש זה בלבד:
(1)גורם במזיד, במעשה או במחדל אסורים, למותו של אביו, אמו, סבו או סבתו;
(2)גורם בכוונה תחילה למותו של אדם;
(3)גורם במזיד למותו של אדם תוך ביצוע עבירה או תוך הכנות לביצועה או כדי להקל על ביצועה;
(4)גורם למותו של אדם כשנעברה עבירה אחרת, כדי להבטיח לעצמו, או למי שהשתתף בביצוע אותה עבירה, בריחה או הימלטות מעונש.

א. כוונה.
ב. מודעות (ו) [redacted] (התשובה תשתנה לפי אם הקבינות לא נגלת ק-ק)
ג. רשלנות.
ד. אף תשובה אינה נכונה. [redacted]

6. האם שידול לעבירה שהיא חטא הוא בר ענישה.

א. כן.
ב. לא. כמו מעל
ג. התשובה אינה ידועה מדובר בלאקונה.
ד. אף תשובה אינה נכונה.

7. מה הם ההבדלים בין רצח להריגה ?

אלו עבירות נבדלות, החשוב בהן הוא שנגרמת תוצאת מוות, אך אין הזרה
של המניעה עצמה, לא חשוב מה גרם לדעתך אלא חשוב מה גרמת. הענש
על רצח - מאסר עולם, הענש על הריגה מאסר עד 20 שנה. ההבדל נעוץ
בלב ובמוד הנפש של הגורם. רצח בכוונה תחילה נעשה ומוד נפש של כוונה
תחילה כך ומכך מגבה מהי כוונת תחילה. היא מלמדת שלא נשה מבצעים ! החלטה להמית
בלתי קנוור ומבלי. רצח הרגה מתוך כוונה להרגה. יסוד נפשי של כוונה לפי סעיף
מונע מתוך סכנות. הריגה - יסוד נפשי של מונע מתוך הגנה. בדבר הזה
הריגה מקבלי עולם בלבד מגרמת המרוה ליש בהריגה.

8. מה הייתה טענת ההגנה המרכזית של הנאשמים בפסק דין בארי (ע"פ 5612/92 מ"י נ' אופיר בארי ואח' פ"ד מח(1) 302) כיצד התמודד בית המשפט עם טענה זו?

הנאשים נמשו בהסגתה המלה, לא כל הכלת הנגדות מגנה ולא אינם
מגבה. בהתנגשות המחוק נגרה אותם מחיית נפשם, בעליון רבה הורשלון מבי שמע!
הפסול. תוגשלת מלה מוכה מבן ביטוי לנסמה ולא כי הגיבר הנגדות. אין בהגרה
שאי הסמה מוכל בעקרת בהגבלות ובגומה. חסר הנגדות ונל לבית מבוון שרמתה.
את לגמה. בסנגה. על הנוימות היה לבדר הסמתה, לא מסו כן ומנמו לגמה
מבי הנוימות וסמיכה בעקרות המלוגרב. ?אין אשלל אוהרות שאדם יבנה בחקיותו
בהתנשל, ואנלו ב שנים לאחר הגירות מבריב בנגדל רב ומבר מאשר בהוצאת במשרה !
מבן מאמינה שאימו מלוה ומלל שהגיע כל בן מה שלא ייתן שנשלה בהסמה.

9. סעיף 380 לחוק העונשין הוא עבירה _____ ?

380. התוקף חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו – מאסר שלוש שנים.

א. התנהגותית.
ב. תוצאתית.
ג. אף תשובה אינה נכונה.
ד. כל התשובות נכונות.

הסבר/י

התוצאה: חבלה של ממש ילנו שינוי בעולמה הפנימי מבן אלה לא
נגרמת חבלה של ממש ובעבירה לא הושלמה ונהי אביהם ויחרק

10. סעיף 192 לחוק העונשין הוא עבירה _____ ?

.192
המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו – מאסר שלוש שנים.

א. התנהגותית.
ב. תוצאתית.
ג. אף תשובה אינה נכונה.
ד. כל התשובות נכונות.

הסבר/י

אין שינוי בעולם החיצוני ולכן צו לעבירה התנהגותית לפי סעיף (ב). בשאלה זו יתבקש כאילו להשיג יחד או שמעצו עשה אמירה הקלמת אמירה נשוי מילחמת.

4

חלק ב' : שאלות פתוחות (60 נקודות)

1. פלוני הלך בשעה 18:00 ברחובות העיר ת"א. לפתע פתאום שמע במוחו קול אשר הנחה אותו להיכנס לקיוסק הקרוב ולהרוג את המוכר. פלוני ניסה להתנגד לקול, אולם משראה שהקול חזק ממנו, נכנס לקיוסק והרג את המוכר. האם תעמוד לפלוני הגנת אי השפיות? האם יש נפקות לתיקון 39 ככל שהדבר נוגע להגנת אי השפיות ביחס לפלוני? מה הוא נטל ההוכחה המוטל על התביעה לשם הרשעת פלוני? פרט/י, הדגם/י הסבר/י (15 נקודות)

[illegible]

ב) לדיירים משפחת המלכה (הלוונטי לענייננו דנן). בלוני גז הנראה כמו יחידת דחק לאור בריתעשו
תוך כדי שהיו מבינים את שהמצב אשה (נשמה להנאה מתלבט) ואת הפסול שבמשפחה אולם אינו יכול
לשלוט במשפחה. נאלץ להבדיל מדמות שהמשפחה לא הנאה לו ושלא לאבד תמיד בסיס (לפי אדרמן).
לפי תיקון דק לחוק ע"ל ההוצאה על הקנאה במשפחה ההסתברויות של ילדת
לאי שפיות. לעומת התיקון שלו ההוצאה על הבנאה עדיף מאחר לפי סעיף סביר
שהנאשם שפוי ונאלץ שבמו הנאשם לבדוק אות של הנאה שאינו
שפוי ומבר פסק סביר ביניה ואולם התבלה לא תוכים מעבר לפי
פסק סביר שתא ירון שפוי (מאחר שהנאשם שרר פסק סביר תרים יג של הוצאה)
שלאר פסק סביר ברור הנאשם מבשיים. כפי שאמר השופט אלר בפסק
ברונה: "משמרר הנאשם את שלמת מחלתו של הסיר ומוזלן שוב לא תפל המנה
שבמקום מצה בלבד בלבד קיום של סיים לאבריות, אלא התבלה לבוריות שלפי
אינו לפי, נשמה שלילה מעבת את האלמנטים לא הקבלה מעבר לפסק סביר הוא
עבאמת לא הנדון ביחס פסק סביר בנבר מחלתו לא הסיר, והיינו לא הוכח מעבר
לפי פסק סביר שהסיר אינו מפי, פסק בנבר המלא מעבר האמיתי

---

2. דני היה משועמם, לכן לקח שני טילי לאו מאחיו אביפלד (אביפלד הביא את הטילים מהצבא – ללא אישור וללא ידיעת מפקדיו). דני שהיה ילד נבון במיוחד בן 12.5 למד כיצד לתפעל את הטילים מאתר אינטרנט מחתרתי. דני ניסה לפגוע באמצעות שני הטילים בצמרת עץ שבחצרו. לדאבון הלב פגעו הטילים בבית סמוך וגרמו למותם של שלושה אנשים. דונו בעברות ההמתה הרלבנטיות הן לדני והן לאביפלד (298, 300, 304), תוך ניתוח העבירות (15 נקודות).

עקרון בדני (קטין בן 12) הסיר לאחר סדר פעולה אבן אינו מתקיים דני שלא על 12.
סעיף 304. יסוד מבחני - אדם אמצעי של אחר - מתקיים נהרג שלמה ונפלים. הרבים
התנאתי - נהרג שלמה קטלה מבחני - אומלא היה ידוע את הטילים לא
הוא נהרג שלמה הטילים קטלה מבחני אמצעי הנבחרת: אביפלד - האדם
הסביר הוה מבין שיכי טילים היא אמצעי נאלם לעבור מאוידק בלבד
סביר בן 12 לא בבכרת הוה מבין נאמר, באביפלד - נראה כי דני היה
בדיר לנבאת נאת נשמן הנא "ילד נבון במיוחד". בנשמה דני לא ידע מטמון
כי המשמה לא המחזל של אחר מעמקן את יהשם ונאת בהקבות אל פסק
~~ומבנה נפלי מלחמה לבעבר מבחנה כי דני מוכן לשמה מלך ומטמון שלא~~
~~רבה להרגל אשל. כן בהשקפה שכן "הבה נשמשמה" אין נכון לבנות אינניים~~
~~שמן בנה ילד נבון ומזל לבלות את הנקבות מעמדות לאמצעות מרשים~~
~~הנאמה. שמחד מטמון שלא הוה מעמד מאוידק נראה כי אבן הוה מעמד~~
~~מאוסמכת שמה מבנה. בנלבנת לבנאים יסוד ונבשיי אי מוכנות לטיר המלה~~
ומטרל הנשמות (הבה נראה) מוכנות מאוסמכת בדיעת הנבנה דני מטמון
כי לא הוה מעמד מאוידק ומטמון שכן הוה מעמד ט מבוגר בילד נבון ומלים בבנים
שלא בנבן בהאמר מחתרתי שמלה הבאה את השימוש בבנים אחת הנלב.
ו' נשמה מן הנשמה בנשמות בקטלן עמל היה הוה שמעמד מאוידק בהם אדם מן הנשמה
בחמלה אחרי קטלות סטייה מן המבני לבני - הוחמת בקטיה מה ולכן כן לא
הוה מעל לקבוצת מעמד מן מה דני ולא מעמד (מבוגר) מעמדו המבחן אובייקטיבי
ומבלי כי מעמדו בה מעל שלא להקבים. שלמין שאר הסרטים הוה בחמת בקטנות
הנאמר - לבני שאר הסרטים לפחות הוה הוה. שלא בשרות מחתרתי הנבנה לא
הוה בנבנה הסרטים הסבירי. אבל סמרות הסיכון היו מבחן אובייקטיבי ומאוד כי לבנו
אבן נשלם הסרטים. (הבה נראה). אביפלד לא ראה מעל בקטנות בשאבת הטילים
תוכנתי - ראה מעל. קטלה מבחני - אומלא הוה אבן את הטילים אם היה מעשה בדם
אותו והרג את השניים. קטלה שלפני - ראה מעל - אובייקטיבי ומבוגר יכל לבנות

3. דני ואלי עבדו שנים רבות כשומרים בבית דפוס במרכז ירושלים. דני השתמש כמעט במלוא משכורתו לשם קניית תרופה מאריכת חיים לאימו הקשישה. יום אחד הודיעו לדני ואלי שנוכח קיצוצים בבית הדפוס הם יפוטרו בעוד כחודש.
דני ואלי היו חסרי אונים ולא ידעו מה עליהם לעשות, לכן החליטו לעשות מעשה וליצור כתובת אש על גבי מחסן בית הדפוס. בכתובת האש היה כתוב "למנכל אין לב ". את כתובת האש עזרה להכין אמו הקשישה של דני, אשר גנבה את חומרי הבעירה ממקום עבודתה (זיקוקי דינור בע"מ).
במהלך הבערת כתובת האש, חלה תקלה ובית הדפוס עלה באש ונשרף כליל. למזלם של דני, אלי ואמו של דני לא נגרמו נזקים בנפש.

דונו באחריות הצדדים המעורבים לעבירת ההצתה (סעיפים 448, 449 לחוק העונשין), ולעבירה של גניבה בידי ~~מחרשה~~ (סעיף 391 לחוק העונשין) – תוך ניתוח מלא של העבירות הרלבנטיות (30 נקודות). עמוד 3

ראשית נתחיל בניתוח עבירת ההצתה 448, 449 לבל המעורבים.
נראה כי דני ואלי בפלילי בזדון ולכן נתיחס אל כל אחד מהם בנפרד העבירה סעיף 448(א) עניין אימו של דני אדון בהתאם אם מתקיימת עבירה תוא מקבה אז ישראה בהתאמה בנוסחא מהות סעיף 448(ב) יסוד עובדתי: התנהגות/מעשה - המשלת אש. שמתבטא בעשרה דבר לשרוף מאידך ומתן יהיה לשון כי חלק מהמעורבים לא נטלו חלק בפועל הנה שכן אי שמאלו בנתונים שיש לה שהדליק את בית האש או מי נכח בשעה בעת בפועל. אין רקודת הבעה המוצא שלי היא שכל המעורבים נכחו בפועל מלבד אימו של דני שלדעתי ישנה התלבטות שאתייחס אליה בהמשך בפירוט ולא בולטת נכחו אין נטלו חלק מעשית מקום נה. ולכן בשלב כל הניתוח אוכל רק שאחרי אתייחס לעיבוד באולו נכחו בלבד ונטלו חלק בפועל. ובדבר! בשביל בדבר לא לגן מבחי התפיסת הכוונה שנעשות בסעיף לא אתייחס כי בפרט כולל ובאה כי מדובר בדבר פרטי ולא מפשלתי (בהנחה שבאמת כן) והרי שגם לא הייתה מטרתם לגן לא יהיה מקומיים חמש עשרה שנים שלא עשריה שנים. לעניין נמתי מדובר בעבירה התנהגות שכן לגן מתייחסים לשני בעולם החיבור, אולם ניתן לכרוש את לשון הסעיף בתנאי שכן כאשר משלחים אש ישנו נזק ושעניין לכן לעמוד הסף מסוים אוסיף כיצד תוכלתי. התנאה: סגירה בדפוס בית הדפוס ונשרף כליל. קשיי: אולא הוא מבעיריה את בתוכה האש לא היה נשרף

המבצע. יסוד נפשי: עוד נפשי של "מאיר" הוא לבד מסל שם
ולכן הימוד נפשי בקבוצת ההגדה הוא מוגדות לפי מסל סרבת) כאומר
בבינתם מתשבה כללית. מוגדות היו מעמים לפחות שרה מבקרים
אחל. מוגדות לוחמתי היו מעמים שהנפש לא שלמה ועשו לאת פרי
להמבוד מסר ישנם אין לבי. מוגדות אוהשרות גרימת התעוה:
מלחמת המוגה שקלה הוא כי הם רבו רק להלבר מסר מתלה,
ולא רבו שהמבצע ישרל מאיזם מעדן למלחמת שנוה: מגישת לעיים
סלקלו) שהם אחר מבקרים בתובת אחל עד מלה בין בשום
שהשנייה מבלו בשקרה ובקרה ע הוא מכיל תומרים בלוקים (הנינומים
שבמנינומים בה נמר) ולא נקטו בשרה אמצעי אובלה לאת נגד הגות
המוגלים. בהבנרם תוגאה נגרש יסוד חסדי שכן בשקרה דון מגובר בגינת
לפי סלל סבה(ב) ושמתאת הן בקלות בקת שבנאלנו) ובן בחגרישת סנ(ל)נ(ל)
מגלה שהיה לה ברור שהאנש יטלה להתבטל מבי מלהסיבה
שנמשה לסל גבה התומרים הבלוקים שבבית הדבאם לגם ומרסובה
שהבינו את בתובת האנש מתומרי הבעיה שגבה האם מהמבצע
שלהבנה בן "טיקוי פינוקיו" מאיזם יולו לטלון כי לא הגיבו את
התומרים ולא יבלו שבה עלו לגיב בקן מגנב שוב שלון לגנמת
מיוחדים. לקרון המגיה מקרים הלא מהבנון ומן הבינוס
נראה כי אין קיימת אחריות בלוית בעבירה כן מגיבה ונקייה לנסיקות
בשמגבות מגשה שלה לשרם שנים של הנחת "נכם הגשים את
מגיבו" אל "בבסמת גרי הסבובה" מקבלה חשבה שלא מובטלה הן
שלמת בינוס המלה! האם הקרוים בשלית הלילה כאשר המבצע נגרש
(ומה נשאל האם היה שומרים והאם היה שלא לבינוס) אין בשלה
שבה המבצע לנבנ ומלה אבבן ואל מבאי שמקיימת נסיבות
מת מגרת "בשמרה לגנוס מבני חבבי" מבוגת הבחה שלא הנינות הוא
שלום הלילה מאשר המבצע מת הנכם נגנוס. מבי אחיו שלא בני
בגיבה בהיקה בשמלם ההגדה הוא מבנשת מבוגת הבינוס, בגיבה
ורק מגבה מגבה בהיקם מבוגת האנש בנוסל מגיבת התומרים, ומה
כי מלבר מגבשרים הקיימת שלא מבבלת בגינוגל מגיבים לגיבה מגשלת.
יסוד חבבת: לשלה מגשה בי לגבשר את הבינוס אחיו שלא בני מגבה
את התומרים מהבנת בתובת האנש ולא מגבה בהבנה הרגש הבסיסי-
ב) לבני מגשית הבבירה אין בשלת מגשיה- מגבים מגבה את התומרים לבני
מבירת ההגדה המגבה בהבנת בתובת האנש. 2) תחלת הבינוס אין המבין
הסיקוי- לגי הנשיא בתך בלמין בלוית בי מהבינ כי המבין הסקרי ניגש
מבינוס הבבירה ומכן בבקרה בשקרה בינו. יסודי נפשי מגה כי
אחיו שלא בני הקיימת מוגלת מבכ שהתנהגה מבשיקת שכן מגבה
תומרים מבבוגתה שלא מגבה מהבנת בתובת האנש, מאיזם תלמן
כי לא יגבה שתקא את בתובת האנש על בית הנכם שכן ישמה מגיה
ולא מגבל מן לבי. ומשבה שלא תהיה הבנה מגב המבצע אין מגל בינו של
המגלה, מגיבם נגלמן שוב לבלגיות מגיים ושלא מגבה בבר בגינון
מגבה. בנוסל מגה כי הוא מלגלי לבני ההגדה ומגשר מגיל ומגלה
מגלבר את הסבלה מגבת שמגה כי הייתה מגבלת ומגיב מגלמים
מגיבם תלמן כי בהבנת בתובת אנש אין שום מגבר בלגי. מגבה
מגחבת- בני מגבר רבות מגיות שכן הנתנש בשלון בלגל המגשבת
שלו לבנית מלבשת בשלבלה מגבבת חיים. ולכן יגל להיות
שמשתה בגת לבני למגל את הסבלים בעוד תובל להגבר את
מגיבים של הבנלם ויבל להיות שמבקשה בגן הבלה בגישה מה אין בעה

ניתן עם אישר שאלו התלבטות שרירות בחיים ובזן הייתה קשיבה איתן
שלא כדי בשקום שבו אין לה עם להמשיך ולהיה אל נקמה. ניתוח סגל
פעמים יסוד מבדרי: הנקמה- הארם תשובה דבר לאלון הדלקים בתוכם אנשי. ובדרך
נשלחו בית הדומה נסיבות- בדשלנות, דבר לא לו- ראה לסלה. בדשלנות
אם סעיף ב(ב). ובמבדיקה איננה שמה בשלה יסוד נמשיו לה:
סעיף ב(ג) אי מוגשות לאחר שאלות הבנות: שאלה, נסיבות שהתבצעו
בנשמת הנקמות. אלא מדרה תיות שמלשה פלילית עלת אם נקבה
בהגדרת הקבוצה, מקרה זכן כי השלנות הוא הסוך הנמש הדמוש אשם
בהתאמה. סעיף 9. נראה בשקרה זכן כי אינם מוגדים לבר שהם
שותפים אם בית הנפשם בלבד הוא שמאו דבר כנה בבלל ינל
להתרחש. נשאלקה מן הישלה יבלל הה בנסיבות מלין להיות שנגד לאיתו
בנלי דמירה. נראה כ הנקמה הסבר הוא מעגל שלהדלקים בתוכם
אנשי שמתשמרה בלילים לא מתחסן של בית דפוס שבבל הנראה
שנלל הנשמרים בלילים תנרבה בלילה מסיבית שלולה לשבל אם בית
בנסס בלר. נזה מוגדות מבנות. "ל מיין הבלים הנוכם הייתה לבחות השלנות
כאמר"- נראה כ שמקוים. אם נסלינו זו בקלות דלת. "שאלתה בנשמת הנקמות
לא הייה בגדר הסבון הסבור". מבתן הסיבון הסבור- מחד ניתן לומר שלהן בהלל
מתוך הסיבון, מאדם מלילהו בלר לא בתחומה הסיבון שנראה להם לפוביקליבי. אבל הנקמן מעבקלבי)
לשנין הנלבה בידי אימו של דני, מבנה הנקמתית, מאחר נאמר של
דני שלבקת בשהלל שמשנו נבבה תושרים, נזה מירה תמוה ונחר ומנשה חמור
ולחר, ושהל שנים בעקבה שלנו שנים. בלת אנקח את הדבר בשלב סעיף ב(ד) (נכיה).
יסוד מובנן- הבנים ההנהגות- "נטל ונשלו" האם לקחת את חומרי הבלירה, מתנים.
בבנים הנסיבתי- דבר הנשן להיבה (ב(ד)) מוגדר לבר בלל ברק שהנו נבסו של אדם.
סעיף ב(ד) מגדיר נבסם לתי בוגרם הינם לנשמו נשם לשלות. נראה שמקיים. "בלי הסכמת
הבעלים- מתקיים, לא הנשן לה לקחת ונשון כי אלל "נבבה". שהנו נבסם מוגדים. ומדבר שלה
לא אלל שלים חנשים- לא מתן אמתו ברק חומרו הבלירה אלק מוגדות דני אינה
מולמה לא אלל שלים ולכן לא מתקיים. אם אכן מתקיים כל הבבים ונשלה
הנו שבלו שנים להבלל מנשלו שנים בסעיף ב(ד) יסוד הבלו מוגדות- נראה כי מתקיים.
מוגדה- נשהמה מתבון בשלת הנלבה לנשלות את הדבר מבסלו שלילם בבלים- החומרים נגנבו
בדי להנן את הסתבלת הנוש ולהבליבה לכן נראה כי הסוך אכן מתקיים שכן לא יכנה להחזיר אותם.
לא נמנון בטלקסט האם השנייה הצרו לה אז שיבלו אחר ולא לא אתמים לבבי.
בלת אנון מהנות לבלל המוגבים בקבוצה ישנות. אימו של דני- הלת מבת
סעיף ב(ד) "מגלה"- נבבה מ"שמשלה" לשלמה- נראה כי מושלה את בלת לבנה
"בנוסף אימה שנשקבה מחמרי סכנה מחמשים של הבלה בחיל..." - בקשבין חוה הנין הסכמת
בשמסר מהמרובות, אבל לא נראה כי היה אימה ושיר "ושאנים הנבה לנשות לקבה בך".
נראה כי הנב לה אנשרות אחרת מאשר הנבה שבחתה שלא נראה כי
שם בכה לא היתה מחניה את בנה לשבנה. לבני דני שלו נראה גם
כן כי לא מתקיים. הנתה כי ה בגרם שב מה- מלשה ראה לבלל "שהיה בחנו בשנה
מיני להבלתחיים" נראה שלל, בנוסף לב לא תרם לאל אחד מהמאורבים. "הנוכחת
מאנים ובכים נגון בשלת שפה" נראה כי לא הייתה סבנה בלבבה לבני אימו
של דני בל לא נראה שהייתה מיבנה. "לא הייה לו דבר מחרת מלה לשונו".
הנו חלאות רבות שלל דני לא הנו נחסם להאיב בכם הנה מלה לנגנת
לנמרמים המאיימים מלל לנו... בנקן דני יכל ומנגנ "לבנוה אתם בכם אלי.
נראה כי הנאנת לא ומנו ונשמים בתפל מלל בבל המשלה לא
הייה סביר בלל ובלל לסיבות הסנין. ואל לא מנת הבלה. בנוסף
[redacted] נינן לאמר שבל הם מהבלל שלא מנשו
אם המשלות הנוש ולא הבינו לנבה או פנו לנמרמים
מנסמנים בנון מבבי אש. בנוסף ובקיומת חובה בנומה לא תסלק

[redacted] עדיין אני לא תגובה שהמקום
משפחה לי, הבן שלי חלה שנים שלוש לא עשו דבר לעזור
את הבריאות ואז לא הגעת העזר שלטיב שהם נכנסו לעבוד
נפגע בפעולות לא בזמן שיבואו אלה שרצה אין להם שליטה
עליה שם בחרו להתלבש. כל שהם באים בוא זהיה רק פרצים שהם
בכל שלב שהם מקבל להבנות על זעזוע בשלמות האנשים
ובהתנהגות